

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 5. května 2020 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Vladany Woratschové a soudců Mgr. Blanky Bedřichové a Mgr. Tomáše Kubovce **odvolání obžalovaného D. M.**, narozeného xxx v xxx, trvale bytem xxx, xxx, proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 7. 1. 2020, č. j. 3 T 87/2019 – 736, a rozhodl t a k t o :

t a k t o :

Podle § 258 odst. 1 písm. d), odst. 2 tr. ř. se napadený rozsudek zrušuje pouze ve výroku o trestu a podle § 259 odst. 3 tr. ř. se znovu rozhoduje tak, že

Obžalovaný

D. M.,

narozený xxx v xxx, trvale bytem xxx, xxx,

se při nezměněném výroku o vině přečinem výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku (ad I.), přečinem ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku v jednočinném souběhu s přečinem výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku (ad II.), přečinem výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku (ad III.), přečinem vyhrožování s cílem působit na úřední osobu podle § 326 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku (ad IV.), přečinem nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. e) tr. zákoníku (ad V.), z napadeného rozsudku

o d s u z u j e

podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **1 (jednoho) roku**.

Podle § 81 odst. 1, § 84, § 85 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v **trvání 5 (pěti) let** za současného vyslovení **dohledu** nad obžalovaným.

Podle § 85 odst. 2 tr. zákoníku se obžalovanému **ukládá přiměřená povinnost, aby v průběhu zkušební doby podle svých sil uhradil způsobenou škodu**.

Jinak zůstal napadený rozsudek nezměněn (ve výrocích o vině a náhradě škody).

O d ů v o d n ě n í

1. Obvodní soud pro Prahu 4 rozhodl rozsudkem ze dne 7. 1. 2020, č. j. 3 T 87/2019 – 736 tak, že obžalovaného D. M. uznal vinným I. přečinem výtržnictví podle § 358 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku, II. přečinem ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku v jednočinném souběhu s přečinem výtržnictví podle § 358 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku, III. přečinem výtržnictví podle § 358 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku, IV. přečinem vyhrožování s cílem působit na úřední osobu podle § 326 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, V. přečinem nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, 2 písm. e) tr. zákoníku, kterých se podle skutkových zjištění obvodního soudu dopustil tím, že

I. dne 02.07.2018 kolem 11:00 hod. v xxx, v průběhu jízdy v tramvaji xxx ze zastávky xxx a dále na adrese xxx se dopustil hrubé neslušnosti a výtržnosti tím, že hrubě a vulgárně upozorňoval cestující D. R., nar. xxx, že její pes nemá nasazen náhubek, této cestující se pokusil vytrhnout kabelku, což se mu však nepodařilo, a chtěl, aby vystoupila, neboť psovi nechtěla nasadit náhubek, a když se následně do události vložila řidička tramvaje xxx D. S., nar. xxx a požadovala, aby obviněný přestal události natáčet na svůj mobilní telefon, po této se ohnal s úmyslem jí dát facku, avšak její obličej minul, načež byl zpacifikován policejní hlídkou, a tohoto jednání se dopustil přesto, že usnesením Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 28.12.2015 sp. zn. 51 T 129/2015, které nabylo právní moci dnem 19.1.2016, bylo podle § 223a trestního řádu z důvodu uvedených v § 307 odst. 1 písm. a), b) trestního řádu podmíněně zastaveno trestní stíhání D. M. pro skutek kvalifikovaný jako přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku v jednočinném souběhu s přečinem výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku a byla mu stanovena zkušební doba v trvání 1 roku,

II. dne 06.09.2018 kolem 13:30 hod. v xxx, xxx, v autobuse xxx během jízdy mezi zastávkami xxx a xxx se dopustil hrubé neslušnosti a výtržnosti tím, že fotil psa bez náhubku a tuto fotku na svém mobilním telefonu předkládal za jízdy řidiči autobusu a když řidič nereagoval, vulgárně řidiče urážel, načež byl cestujícími upozorněn ať řidiče neruší, kdy na toto začal cestující častovat dalšími vulgaritami a když řidič zastavil v zastávce xxx, obviněný opět urážel cestující, kteří ho okřikli, když toto následně viděl cestující poškozený D. H., nar. xxx, jehož psa předtím fotil, šel k obviněnému a upozornil ho, že nemá starší lidi urážet, na což obviněný zareagoval tím, že poškozeného D. H. fyzicky napadl tak, že do něj strčil svým tělem, poškozený se snažil bránit, ale obviněný ho srazil na zem, kde si na něj klekl a zasadil mu několik úderů pěstí a mlátil mu hlavou o podlahu autobusu, čímž poškozenému způsobil pohmoždění hlavy s nutností ošetření ve FN xxx xxx, přičemž obviněný si musel být vědom toho, že svým atakem může způsobit poškozenému poranění dosahující závažnosti ublížení na zdraví, a tohoto jednání se dopustil přesto, že usnesením Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 28.12.2015, sp.zn. 51 T 129/2015, které nabylo právní moci

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.

dnem 19.01.2016, bylo podle § 223a trestního řádu z důvodu uvedených v § 307 odst. 1 písm. a), b) trestního řádu podmíněně zastaveno jeho trestní stíhání pro skutek kvalifikovaný jako přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku v jednočinném souběhu s přečinem výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku a byla mu stanovena zkušební doba v trvání 1 roku,

III. dne 30.09.2018 kolem 15:40 hod. v xxx, během jízdy v autobuse xxx směrem do zastávky xxx se dopustil hrubé neslušnosti a výtržnosti tím, že hrubě a vulgárně upozorňoval cestující - poškozenou N. R., nar. xxx, že její pes nemá nasazen náhubek a když tato reagovala s tím, že je horko a zrovna dává psovi napít, hrubě jí urážel a pořizoval videozáznam, přičemž na poškozenou takto útočil několik minut až se rozplakala a zastali se jí spolucestující, a když na konečné autobusu šla poškozená za řidičem autobusu, svým přítelem O. S., nar. xxx, a situaci mu popisovala, obviněný je při rozhovoru natáčel na videozáznam až řidič autobusu vystoupil a šel k němu, načež se navzájem chytli za oděv, avšak následně od dalšího jednání upustili, a obviněný se tohoto jednání dopustil přesto, že usnesením Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 28.12.2015, sp. zn. 51 T 129/2015, které nabylo právní moci dnem 19.1.2016, bylo podle § 223a trestního řádu z důvodu uvedených v § 307 odst. 1 písm. a), b) trestního řádu podmíněně zastaveno jeho trestní stíhání pro skutek kvalifikovaný jako přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku v jednočinném souběhu s přečinem výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku a byla mu stanovena zkušební doba v trvání 1 roku,

IV. dne 21.03.2019 kolem 10:00 hod. telefonicky kontaktoval Skupinu vnitřní kontroly, ORP Praha I, Praha 1, Bartolomějská 14, kde byl přepojen na službukonajícího npor. Bc. M. P., kterého žádal o sdělení jména a služebního zařazení policistky, která byla součástí hlídky, jež proti obviněnému prováděla služební zákrok v xxx xxx v předchozích dnech, kdy službukonajícímu policistovi sdělil, že ho policistka napadla, že si to s ní chce vyřídit a že jí provede to samé co ona jemu, a když mu npor. P. odmítl požadované informace sdělit, neboť je neznal, obviněný uvedl, že si informace vyžádá podle zákona č.106/1999 Sb., načež dále uvedl, že policistku může zabít a na dotaz, zda to myslí vážně, sdělil, že to myslí vážně, že mu v minulosti policista xxx H. řekl, že ho může zabít a obviněný tudíž může dělat totéž co policie, tedy policistku i zabít, přičemž ve chvíli, kdy mu xxx P. sdělil, že sepiše o telefonickém hovoru úřední záznam, obviněný hovor ukončil,

V. dne 27.03.2019 kolem 15.00 hod. v xxx, xxx, v xxx xxx, na chodbě xxx, poté, co se dostavil k plánovanému vyšetření o dvě hodiny později a nebyl spokojen s tím, že ho má ošetřit MUDr. V., což obviněný vyjádřil vulgárními urážkami, na jejichž základě MUDr. V. přivolal dalšího lékaře pplk. MUDr. T. F., na tohoto lékaře, po jeho dotazu stran zdravotních obtíží obviněného, začal obviněný křičet, že tam mají bordel, že je platí ze svých daní, sprostě poškozenému MUDr. F. nadával, vstoupil do jeho intimní zóny a řekl mu "stejně tě ty skřete zabiju a celý vám to tady vystřílím", čímž s ohledem na stupňující se agresivitu v chování obviněného v rámci jeho předchozích návštěv v nemocničním zařízení vzbudil v MUDr. F. důvodnou obavu o jeho život a zdraví.

2. Za tyto přečiny byl obžalovaný odsouzen podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku, § 82 a § 85 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání pěti let za současného stanovení dohledu nad obžalovaným. Podle § 85 odst. 2 tr. zákoníku byla obžalovanému uložena povinnost, aby v průběhu zkušební doby uhradil podle svých sil způsobenou škodu. Podle § 228 odst. 1 tr. ř. byla obžalovanému uložena povinnost nahradit poškozené České průmyslové zdravotní pojišťovně, IČO: 47672234, Jeremenkova 161/11, Vítkovice, Ostrava škodu ve výši 6 236 Kč.

3. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný D. M. prostřednictvím obhájce v zákonné lhůtě odvolání, které směřoval proti všem výrokům. Obžalovaný v odvolání namítl nesprávné právní posouzení věci, když se obvodní soud nevypořádal se subjektivní stránkou posuzovaných skutků, dále namítl vadné hodnocení důkazů. Obžalovaný navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a rozhodl ve smyslu § 257 odst. 1 písm. a), b), c) tr. řádu. V podání datovaném 24. 4. 2020, které obhájce zaslal Městskému soudu v Praze do datové schránky dne 1. 5. 2020, obhájce namítá nedostatečný popis skutků a nedostatečnou společenskou škodlivost výtržnického jednání obžalovaného, které mělo být s ohledem na okolnosti a způsob provedení jednání a zejména jeho následky, posouzeno jako přestupek (5 Tz 89/2001). V takto doplněném odvolání je dále zpochybňována přípustnost trestního stíhání a je poukázáno na to, že obžalovaný nikdy nejednal s úmyslem vyvolat hádku či šarvátku, vždy reagoval na protiprávní stav vyvolaný třetí osobou, kdy zejména z důvodu reakcí těchto osob došlo k eskalaci událostí. Ohledně jednání pod bodem I. rozsudku obžalovaný namítl, že reagoval na jednání řidičky tramvaje, která před sebe natáhla ruku. Úmysl fyzického útoku nevyplyvá ani z výpovědi této svědkyně. Ke skutku ad II. obžalovaný namítl, že jednal v nutné obraně. Obžalovaný dále namítl místní nepřislušnost orgánů činných v trestním řízení, když se celá událost odehrála v obvodu xxx. Obžalovaný namítl místní nepřislušnost orgánů činných v trestním řízení též u jednání ad III. napadeného rozsudku. Obhájce obžalovaného dále namítl, že jednání pod body IV. a V. nebylo prokázáno, jsou dány pochybnosti a dokazování zůstalo v rovině tvrzení proti tvrzení. Obhájce obžalovaného navrhl, aby odvolací soud obžalovaného obžaloby zprostil, když skutky pod body I.-III. nejsou trestnými činy a u skutků pod body IV., V. jsou dány pochybnosti svědčící obžalovanému. Obžalovaný u veřejného odvolacího zasedání navrhl, aby věc byla zrušena a předána Obvodnímu soudu pro Prahu 10.
4. Městský soud v Praze jako soud odvolací podle § 254 odst. 1 tr. ř. přezkoumal zákonnost a odůvodněnost všech výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, jakož i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. Zároveň zkoumal, zda napadený rozsudek netrpí vadami, které nebyly odvoláním vytýkány, pokud by měly vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání, a dospěl k závěru, že odvolání obžalovaného M. není důvodné.
5. Městský soud po přezkoumání napadeného rozsudku a řízení, které mu předcházelo, konstatuje, že samotné řízení v této trestní věci není zatíženo žádným procesním pochybením, které by se projevilo ve zkrácení práv obžalovaného D. M. na obhajobu či v procesně vadném postupu při provádění důkazů, ať již ve stadiu přípravného řízení nebo před soudem v hlavním líčení, a z tohoto pohledu nejsou městským soudem v postupu obvodního soudu shledávány vady, které by odůvodňovaly zrušení rozsudku podle § 258 odst. 1 písm. a) tr. ř. Jako nedůvodné shledal městský soud námitky obžalovaného ohledně místní nepřislušnosti a svévoli orgánů činných v trestním řízení. Policejní orgán dozorovaný státním zástupce nepochybil, pokud ohledně všech skutků konal společné řízení, neboť takový postup je v souladu se zásadou trestního řízení o vhodnosti konat společné řízení ohledně více trestných činů téhož pachatele. Vyšetřování správně prováděl příslušný policejní orgán xxx, xxx xxx xxx xxx, neboť nejzávažnější trestná činnost (bod II. rozsudku) byla spáchána, resp. dokonána v podobě fyzického napadení H. na zastávce autobusu xxx, tj. v xxx v xxx.
6. Městský soud se dále přesvědčil, že z hlediska ustanovení § 2 odst. 5 tr. ř. byly provedeny všechny reálně dosažitelné a potřebné důkazy, které mohly k úplnému objasnění skutkového stavu věci přispět a nalézací soud si tak vytvořil patřičný skutkový základ pro věcně správné rozhodnutí.
7. Oproti odvolateli je městský soud toho názoru, že provedené důkazy hodnotil obvodní soud způsobem uvedeným v § 2 odst. 6 tr. ř., tj. podle svého vnitřního přesvědčení založeného na odpovědném uvážení všech okolností případu jednotlivě, v jejich souhrnu i ve všech relevantních

vzájemných souvislostech, své závěry přesvědčivě a logicky vysvětlil v souladu s ust. § 125 tr. ř. v bodě 28. písemného odůvodnění napadeného rozsudku. Městský soud se s tímto odůvodněním ztotožňuje a pro stručnost na ně v podrobnostech odkazuje. Městský soud současně připomíná, že hodnocení důkazů je doménou nalézacího soudu, před kterým jsou prováděny a Městský soud v Praze jako soud odvolací je vázán hodnocením těchto důkazů soudem prvního stupně s výjimkou těch důkazů, které odvolací soud sám ve veřejném zasedání znovu provedl (§ 263 odst. 7 tr. řádu). Městský soud považuje hodnocení důkazů provedené obvodním soudem za správné a logické, když sám nemá pochybnosti o vině obžalovaného. Pokud jde o jednání pod bodem I. výroku napadeného rozsudku, kdy obžalovaný konflikt v tramvaji nezpochybňuje, pouze namítl, že byl vyprovokován, neboť pes neměl košík a řidič tramvaje na jeho zvonění nereagoval, je toto jednání prokázáno výpověďmi svědků D. R., D. S., L. Š., O. L., kteří shodně popsali průběh incidentu včetně vulgárního a sprostého jednání obžalovaného, hrubého urážení D. R., včetně snahy obžalovaného vytrhnout jí kabelku a snahy uhodit řidičku tramvaje D. S. Shodně vypověděl i policista xxx Z. V., který na žádost řidiče tramvaje zakročoval a který potvrdil, že obžalovaný se ohnal a praštil do ramene a hlavy řidičku tramvaje, která chtěla situaci urychlit, aby mohla jet, protože se jí nelíbilo, že ji obžalovaný natáčí. Výrok o vině pod bodem II., kterou obžalovaný popřel s tím, že lidé na něj křičeli, H. skolil na zem, protože do obžalovaného vrazil hrudníkem, a on se proto začal bránit, obvodní soud správně založil na výpovědích svědků D. Č., J. J., O. K., K. P., D. R. a Ing. Z. Z., kteří v podstatných skutečnostech shodně popsali průběh incidentu, hrubé a vulgární chování obžalovaného, včetně fyzického napadení D. H., do kterého obžalovaný v době, kdy poškozený ležel na zemi, podle svědků mlátil pěstmi a kopal. Svědkyně O. K. a Ing. Z. jako náhodné cestující potvrdily, že obžalovaný se choval hlasitě, pokřikoval, že pes nemá náhubek, na jejich napomenutí, aby řidiče při jízdě nerušil, se k nim choval hrubě s tím, že jsou staré báby, čarodějnice, ať mlčí, že jsou v důchodu a on je živí. Svědkyně O. K. označila obžalovaného za osobu, která zaútočila na H. jako první. Pochybnosti o závěru obvodního soudu, že neshledal žádné okolnosti, které by svědčily o nevěrohodnosti svědků, které považuje tedy za věrohodné, nevznikají, neboť se vesměs jednalo o náhodné cestující, kteří obžalovaného ani další účastníky konfliktu neznali. Jejich výpovědi navzájem korespondují a jsou v souladu i s lékařskou zprávou Fakultní nemocnice xxx xxx z 6. 9. 2018, kterou je objektivizováno zranění, které při útoku obžalovaného poškozený H. utrpěl v podobě povrchního poranění hlavy. Výrok o vině pod bodem III., ke kterému obžalovaný na svoji obhajobu uvedl, že paní slušně řekl, že pes nemá košík a vyloučil, že by ji urážel a že jej řidič praštil pěstí do hrudníku, obvodní soud důvodně založil na výpovědích svědků N. R. a O. S. Ani zde žádné pochybnosti o závěru obvodního soudu, že tito svědci jsou věrohodní, nevznikly, neboť výpovědi svědků se shodují. Svědek O. S. jako řidič autobusu potvrdil, že N. R. plakala, koktala a bála se, obžalovaný nadával, že má v autobuse psa bez košíku, že ona je cikánka, kterou on živí z daní, a když jej svědek vzal za rameno, aby neodcházel a počkal na policii, tak jej obžalovaný udeřil pěstí do hrudníku. I v tomto případě se jedná o náhodnou cestující a řidiče autobusu, přičemž průběh konfliktu koresponduje s dalším jednáním obžalovaného popsáním pod body I., II. výroku napadeného rozsudku. Městský soud shledal jako nedůvodné odvolací námitky obžalovaného směřující do vadného hodnocení důkazů soudem I. stupně.

8. Jako nedůvodné shledal městský soud odvolací námitky obžalovaného ohledně nedostatečného posouzení trestnosti činu a jeho společenské škodlivosti. Městský soud ve shodě se soudem I. stupně považuje jednání obžalovaného pod body I., II. III. za natolik společensky škodlivé, že je třeba je považovat jako trestné činy a nikoli přestupky, jak obžalovaný v odvolání (ve shodě s uplatněnou obhajobou) nedůvodně namítá. Obžalovaný jednáním pod body I., II., III. výroku napadeného rozsudku naplnil vzhledem k opětnosti zákonné znaky přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku tím, že v prvních dvou případech se na veřejnosti a veřejně dopustil hrubé neslušnosti a fyzického napadení a potření se veřejně a na místě veřejnosti přístupném dopustil hrubé neslušnosti vůči N. R. Jednáním pod bodem II. se obžalovaný kromě přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku, dále dopustil přečinu ublížení na

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.

zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku. Městský soud se neztotožnil s argumentací obžalovaného, že ve vztahu k poškozenému H. (ad II.) se jednalo o nutnou obranu, neboť obžalovaný v konfliktu, který sám vyvolal, pokračoval fyzickým napadáním H. i v době, kdy tento ležel na zemi a kdy na něm obžalovaný klečel a mlátil ho pěstmi do obličeje a hlavy, kdy hlavou poškozeného tloukl o podlahu a kdy iniciátorem konfliktu byl obžalovaný, jak vyplývá z výpovědí svědků D. Č., J. J., O. K., K. P. a D. R.

9. Rovněž nevznikají pochybnosti o vině obžalovaného jednáním pod bodem IV., ohledně kterého se obžalovaný hájí tím, že vyhrožování zabitím, které přečetl P. do telefonu, nebylo vůči uvedené policistce, byť tato jej urážela. Obžalovaný je usvědčován výpovědí policisty M. P., který potvrdil, že obžalovaný uvedl, že policistku může zabít a on pojal obavy o její život a zdraví. Svědek dále uvedl, že obžalovaný často podává stížnosti, jeho vulgarity vůči policistům byly vždy silné, byly projevem agresivity, která se stupňovala. Obhajoba obžalovaného, že se vyhrožování usmrcením netýkala uvedené policistky, je v rozporu s listinnými důkazy a úředními záznamy, ze kterých vyplývá, že obžalovaný se snažil najít a zjistit jméno policistky, která proti němu zasahovala v xxx xxx xxx. Rovněž z emailové komunikace obžalovaného s GIBS, ve které obžalovaný uvedl, že chodí trvale ozbrojený a že se bude bránit i za cenu jejich života, je zřejmé, že obavy policisty P. o bezpečí jeho kolegyně byly důvodné. Rovněž závěr obvodního soudu o vině obžalovaného jednáním pod bodem V. nevzbuzuje pochybnosti. Obvodní soud jej založil na výpovědích svědků R. B., V. D., R. B., MUDr. O. V. a primáře MUDr. T. F., kteří ohledně incidentu v xxx xxx dne 27. 3. 2019 vypovídali shodně. Obhajoba obžalovaného, že v nemocnici nikomu nevyhrožoval, nikomu nenadával a neřekl „stejně tě skřete zabiju a vystřelím vám to tu“, je vyvrácena výpověďmi uvedených svědků, jejichž výpovědi shledal obvodní soud jako věrohodné. I v tomto případě považuje městský soud hodnocení důkazů obvodním soudem jako správné. Výpovědi svědků spolu navzájem korespondují, a jsou v souladu s kamerovými a jinými záznamy. Odvolací námitky obžalovaného, že vina v bodech IV., V. výroku napadeného rozsudku, je založena na situaci „tvrzení proti tvrzení“, jsou nedůvodné. Motivace opakovaného hrubého, vulgárního, násilného a neadekvátního jednání obžalovaného v různých situacích je zřejmě dána jeho osobností. Podle znalce z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie je osobnost obžalovaného s kverulatorními a vztahovačnými rysy, s dráždivou reaktivitou, což se projevuje v jeho neústupnosti, podávání stížností, podrážděností a nadměrnou kritikou. Ovládací a rozpoznávací schopnosti obžalovaného v době trestného jednání byly plně zachovány.
10. Městský soud se z výše uvedených důvodů neztotožnil s odvolacími námitkami obžalovaného ohledně vadného hodnocení důkazů soudem prvního stupně, neboť obvodní soud se náležitě s provedenými důkazy vypořádal, důkazy hodnotil přesvědčivě a logicky, jak je výše rozvedeno. O správnosti skutkových zjištění obvodního soudu proto žádné pochybnosti nevznikají. Správná a úplná skutková zjištění pak obvodní soud podřadil pod správnou zákonnou úpravu a posoudil je pod body I., II., III. vždy jako přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku, neboť obžalovaný se již v minulosti přečinu výtržnictví dopustil, jak vyplývá z usnesení Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 28. 12. 2015, sp. zn. 51 T 129/2015. Jednání pod bodem II. pak obvodní soud dále správně kvalifikoval též jako přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku spáchaný v jednočinném souběhu, neboť nejenže se obžalovaný choval veřejně a na místě veřejnosti přístupném hrubě neslušně, ale také fyzicky napadl poškozeného D. H., kterého bil pěstí do obličeje a kopal do něj, čímž hrozilo způsobení újmy na zdraví poškozeného, byť k němu nedošlo (podle svědkyně Z. byl schoulený do klubíčka). Jednáním pod bodem IV. pak obžalovaný naplnil po objektivní a subjektivní stránce zákonné znaky skutkové podstaty přečinu vyhrožování s cílem působit na úřední osobu podle § 326 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, kterou policistka nepochybně je. Jednání pod bodem V. pak obvodní soud správně právně kvalifikoval jako přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, 2 písm. e) tr.

zákoníku, neboť obžalovaný vyhrožoval primáři MUDr. F. v xxx xxx zabitím, což v něm vzbudilo důvodnou obavu, jak svědek sám uvedl.

11. Jako nedůvodnou shledal městský soud odvolací námitku obžalovaného, že se obvodní soud nevypořádal dostatečně se subjektivní stránkou činu. Obvodní soud v bodě 29. odůvodnění napadeného rozsudku přesvědčivě vysvětlil, že obžalovaný naplnil zákonné znaky skutkové podstaty uvedených přečinů ve formě nepřímého úmyslu podle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, neboť věděl a byl srozuměn s tím, že svým jednáním může způsobem uvedeným v trestním zákoně ohrozit či porušit zákonem chráněný zájem, kterým je zájem na klidném občanském soužití proti závažnějším útokům narušujícím veřejný klid a pořádek (I., II., III.), zájem na ochraně lidského zdraví (II.), zájem na ochraně nerušeného výkonu pravomoci úřední osoby při plnění úkolů státu nebo společnosti (IV.) a zájem na ochraně jednotlivce proti některým závažným výhrůžkám (V.), a pro případ, že je způsobí, s tím byl srozuměn. Městský soud považuje tento závěr za správný. V podrobnostech je třeba odkázat na bod 29. odůvodnění napadeného rozsudku, se kterým se městský soud zcela ztotožnil.
12. S obhajobou obžalovaného, že jednání pod body I., II., III. může být posouzeno nejvýše jako přestupek, se městský soud, stejně jako nalézací soud, neztotožnil. Provedeným dokazováním bylo jednoznačně prokázáno, že iniciátorem všech uvedených incidentů byl právě obžalovaný, že jeho jednání spočívající v hrubém urážení náhodných cestujících či řidičů MHD, jejich fyzické napadání, je natolik společensky škodlivé, že naplňuje zákonné znaky přečinu výtržnictví podle § 358 tr. zákoníku. O intenzitě jednání obžalovaného svědčí výpověď svědka Ondřeje Straky (bod II.), který popsal, že poškozená Natálie Rudloská v důsledku jednání obžalovaného „brečela a koktala“.
13. Z podnětu odvolání obžalovaného přezkoumal městský soud též druh a výši uloženého trestu a shledal jej plně zákonným a odpovídajícím všem hlediskům uvedeným v § 38 a § 39 tr. zákoníku. Obvodní soud správně ukládal za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku za všechny přečiny jeden úhrnný trest, a to podle nejpřísněji trestného ze sbíhajících se přečinů, kterým je přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku s trestní sazbou od 6 měsíců do 3 let. Trest odnětí svobody v trvání 12 měsíců, tedy uložený mírně nad spodní hranici zákonné trestní sazby, nelze považovat za nepřiměřeně přísný odůvodňující postup podle § 258 odst. 1 písm. e) tr. ř., navíc za situace, kdy jeho výkon byl podmíněně odložen. Obvodní soud vzhledem k četnosti útoků správně stanovil obžalovanému zkušební dobu podmíněného odsouzení se stanovením dohledu nad obžalovaným v maximální výměře pěti let, neboť vzhledem k problémové osobnosti obžalovaného, která vede k vyvolávání konfliktů a k jednání daleko vybočujícimu z chování slušného člověka, je třeba, a to i za pomoci probačního úředníka, dohlížet na chování obžalovaného, aby se obdobných jednání v budoucnu vyvaroval. Délka zkušební době zohledňuje též postoj obžalovaného, který nemá ke svému jednání dostatečný náhled, jakož i minulost obžalovaného, který byl až dosud 5x potrestán za přestupkové jednání, jak vyplývá z opisu rejstříku přestupků. K odsouzení za přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, jak vyplývá z opisu z rejstříku trestů, obvodní soud správně nepřihlédl jako k přitěžující okolnosti, neboť obžalovaný se ve zkušební době podmíněného odsouzení osvědčil. Zcela namísto obvodní soud uložil přiměřenou povinnost podle § 85 odst. 2 tr. zákoníku, aby obžalovaný ve zkušební době podmíněného odsouzení nahradil škodu, kterou trestním jednáním způsobil. V opačném případě hrozí, že ještě výchovný, podmíněný trest odnětí svobody soud přemění v trest nepodmíněný, stejně jako v případě, že obžalovaný spáchá další trestný čin, za který by byl odsouzen.
14. Přes výše uvedené musel městský soud zrušit napadený rozsudek ve výroku o trestu, neboť obvodní soud při uložení trestu odnětí svobody, jehož výkon podmíněně odložil za současného vyslovení dohledu nad obžalovaným použil nesprávné ustanovení trestního zákoníku, a to ust. § 82 tr. zákoníku namísto ust. § 84 tr. zákoníku (ustanovení § 81 odst. 1 a § 85 odst. 1 tr. zákoníku použil

obvodní soud správně). Odvolací soud toto porušení ustanovení trestního zákona napravil, když částečně zrušil napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. d), odst. 2 tr. ř. toliko ve výroku o trestu (pro přehlednost zrušil celý výrok o trestu) a znovu rozhodl tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno. Tímto částečným zrušením napadeného rozsudku a novým rozhodnutím o trestu městským soudem nedošlo k faktické změně v uloženém trestu, který městský soud shledal v jeho výměře a způsobu podmíněného odložení s dohledem jako správný, jak je výše rozvedeno.

15. Výroky o vině a náhradě škody zůstaly novým rozhodnutím městského soudu nedotčeny, neboť byly shledány správnými.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není další řádný opravný prostředek přípustný.

Za splnění podmínek § 265a a § 265b tr. ř. však lze proti němu podat dovolání, a to ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky. Právo podat dovolání přísluší nejvyššímu státnímu zástupci pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného, a dále obviněnému pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. ř.) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů dovolatel napadá a čeho se domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) – l) tr. ř. nebo § 265b odst. 2 tr. ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda jej podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Praha 5. května 2020

JUDr. Vladana Woratschová, v.r.
předsedkyně senátu